

V měsíci červenci byly velmi vydatné deště - ranní
brambory začaly hnit. Seženi obilí stvoji bylo střešeno
pro kombalženou půdu. Nadruha letních hrušek,
5/8. Nastalo zlepšení počasí, teplo a sucho. Obilí se
mlátilo nase podle námanu.

Poněvadž půděl tabákových výrobků nedostačoval silným
kuřákům - pěstovali si savenice tabákové v zahradách.
Každý kuřák mohl mít 25 savenic tabákových rostlin.
Počet přes 25 kusů byl důchodkovou kontrolou sclaňo-
ván od 40 k výše.

V měsíci srpnu byl přemístěn obecní telefon a.
čp. 48. do čísla 108. kde byl tou dobou obecní úřad.
Z čísla 108 byla vedena telefonní odbočka do Malého
Hlínova do mlýna Václ. Mikuláře.

V současné době (srpen 1944) byly v Hlínově
4 telefonní hovorny. Jaroslav Popišil čp. 1,
Anna Popišilová, komisionářka čp. 27 a 2
obecní hovorny. Tyto hovorny obsluhoval poštovní
úřad v Kaňku.

24 srpna 1944. První nálet na Kolín.

Dne 24 srpna kolem dvanácté hodiny polední
byl vyhlášen školními městy letecký poplach.
Za chvíli přiletěli od jihovýchodu americká bombard
řadová letadla se sákladem v Itálii a napadly
město Kolín - Zálabí. Ponoroval jsem tento nálet
a viděl jsem několik prvního ráva. Byl to
ráva do jednoho ze tří rostoperných kotlů. Žhavé
řadivo se rozletělo do okolí a napálilo skladiště
benzínu. Zásahu na rafinerii minerálních olejů

bylo mnoho. Přilehlá část Senčanic byla velmi těžce poškozena. Dále při tomto náletu byla poškozena nádraží osobní, řiřadřovací, dvořřdřna, vonřtka (řtřtř) mnoho bomb padlo mimo tovřřnř objekty.

Třhoř dne byla třř bombardovřřna rafinerie olejřř v Poudřbřřch, kde bylo 3 dny vidět kouř.

Při tomto nřřletu bylo zabito v Kolřně 23 osob a jedno 6 mřřřnř dřtř.

Hasiřřskř sbory z celřřho okolí Kolřna se zúčastnřli hasenř požřřru.

31. srpna 1944. 1

Zatřřnř p. Bořřny Michalovřř v Hlřřnř ep. 127.

Přřřina zatřřnř: panř B. Michalovřř ukryvala ve svřřm bytř svřřho bratra Ānt. Hlořorce, kteurř byl střřhřn nřřmeckou policii. Ze souseďř nikdy neverřdřl, řř by se nřřco v souseďřnř dřřlo. Uřř pan Hlořorce řřl k lřřkřř di. J. Tichřmu do Hořřch Dvřřř. Tam v nemřřnřnřch dřřvodřř prohlřřřl, řř se skrřřř a neřřtřřl nřřstřř svřřho jmřřna. Dr. Tichřř v domřřnř, řř jeřřl to provokatřřř oznřřmřřl do řřtřřictvřř. řřtřřictvřř jeřř radřřřch v ujřřstřřlo jeřřho polyt. řřen řřtřřictvřřho sboru upozornřřl Tomřřřř Michala na nebezpeřřř. Ten jřřa si vřřdřm, řř bude nřřřledovat ujřřel na kole a vřřce jeřř do revoluce nebylo k spřřtřřnřř. Bořřna Michalovřř byla v prřřci v J. Sushřřnřka řř. 82. Křřřř se vrřřtila v prřřci byla zatřřena, odvřřena do Kolřna, pondřřřř na Pankrřřc, kde byla odsouřřena a Gledua 1945 popravena.

Zatřřnřnř byřřovřř a domřřcřř nřřřřctvřř bylo razijřřtřřnř, nřřkterř vřřci odvřřeny a nřřkterř rozdřřřeny mezi chudřř obřřřnřř v Hlřřnř. Dřřm řř. 127. byl nřřstřř k dneřř

hlídání, kdyby se snad T. Michal vrátil. Veškeré patřání po něm měřalo bez výsledku. Byly domněnky, že ujel do kůi k partyzánům nebo na Slovensko.

6/9 Byl vydán na T. Michala roztykač. Oba musela stavět hlídky, kteří museli střežit domek čp. 127 od 8 hod. večer do 5 1/2 ráno. Německá policie kontrolovala hlídky, zda konají dobře svoji povinnost.

Na frontách se situace měnila - německé armády stále ustupovaly. Přes to, že poslouchání zahraničního rozhlasu bylo přísně zakázáno a trestalo se kámení nebo i smrtí a přesto, že byly krátkodobné vlnky z radia náhodně odejmuty - poslouchalo se za pomoci vřelozakých provizorních zařízení (člunků) dále.

Poměrů správy byly pro národ český potěšující zvěsti se to na trávi každého dobrého Čecha.

V Žlízově, pokud jsem po svoluci zjistil, poslouchal cizince skoro každý. Tak v hostinci čp. 48 chodili poslouchat hosté, kteří neměli vlastního přijímače.

Některé z místních občanů, kteří byli při přechodu Němců nadšeni, měnili svoje mínění, když viděli zacházení s českým národem.

Domácí vřelci, kteří měřali v domku čp. 127 si vzbudili občané a sousedé do opatrování. Někteří byli po svoluci T. Michalovi namáčení. Zároveň potěšení byly na vesce Gestapa rozděleny na pomoci chudým potřebným rodinám obce Žlízova

10 ráni byl odvod na koně, odvlečené koně byli hned odebrány a zaplacen za ně 18 - 20 tisíc Kč.

Do klidné zemědělské práce a přírodních spán s fronty, nasahovaly často nálety letadel anglo-amerických armád. Sířem křivila oznamování

počátek a konec poplachu. Za klidného počasí bylo slyšet vzdálené dunění. Místní zemědělci pracující na poli, ani si mnoho poplachu nevšimli. 17/12. Poněvadž německá armáda stále ustupovala byl vyhlášen odvod mladších zemědělců na provádění zákopových prací na Moravě. Z Hlívova byli vřelými spojenci.

28/12. Druhý nálet na město Kalín. Byla opět bombardována rafinerie min. olejí (petrolka) obec Seandauice. Bylo zabito 5 osob ze Seandauic, 1 muž ze Trá Dvori a 1. Dítě z Nových Dvori (bratr p. Procházka z Hlívova č. 53)

Osobní poznámka kronikáře.

Byl jsem v říjnu 1944 nasazen na práci do „petrolky“ (slov „nasazen“ byl výraz namenažící nuceně přidělen k určité práci) Byl jsem přidělen do strojnické dílny. Pracovní tempo bylo minimální - říkalo se: „co by jsme to dělali, stejně to rozbijou“ Mělo který den uplynul, aby jsme neutekali za město „na vinici“ nebo nejeli auty ven až do Býchor. Jakmile se blížila 11 hod. dopoledne (tím časem obvykle byl poplach) již každý měl svoje věci u ruky, aby byl co možná nejdříve se vrat.

Byl jsem tam do 2/11 - potom jsem byl přidělen do dílny fy. „Gemeinwirtschaft“ v Kutné Hoře.

Při náletu 28/12 byla dílna v petrolce, ve které jsem pracoval úplně bombami rozmetána.

Tam jsem též viděl nevybuchlé bomby z náletu 24/8. které byly ponořeny v horkém minerálním oleji. Tyto nevybuchlé bomby byly testovací vytaženy a zrušeny.